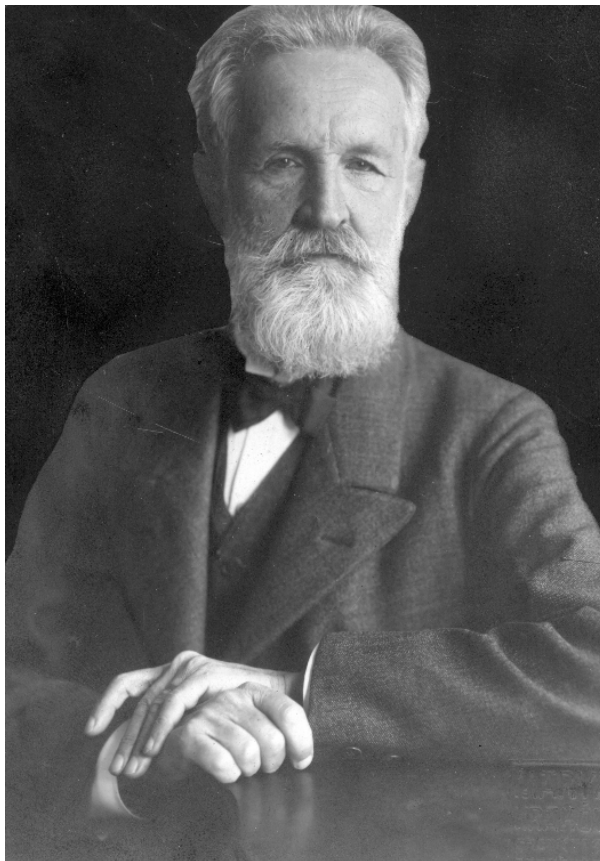

Birkenmayer Ludwik

Data urodzenia: 1855

historyk nauki, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, honorowy **członek Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1928-1929.**

Urodzony w miasteczku Lipsko, we wschodniej Galicji. Karierę zawodową rozpoczął jako nauczyciel matematyki i fizyki w szkole rolniczej w podkrakowskim Czernichowie, w której pracował ponad 30 lat. Od 1882 r. prowadził wykłady na UJ, współpracował też z tamtejszym Obserwatorium Astronomicznym. Od 1919 r. kierował Katedrą Historii Nauk Ścisłych na Wydziale Filozoficznym UJ. Zajmował się przede wszystkim historią nauki w wiekach XV-XVII i tego okresu dotyczyła większość jego publikacji oraz edycje tekstów źródłowych. Był znawcą biografii Mikołaja Kopernika, inicjatorem badań nad jego życiem i dorobkiem, opartych na szeroko zakrojonych kwerendach archiwalnych prowadzonych w wielu archiwach europejskich, których wyniki opublikował w wielu pracach. Dwukrotnie wydał wybór dzieł Kopernika (1920, 1926). O jego pozycji naukowej świadczy powołanie go w 1893 r. na członka korespondenta Akademii Umiejętności. W okresie międzywojennym był członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności (od 1919 r.), a następnie jej członkiem czynnym (od 1927 r.).

Literatura:

1. *Polski Słownik Biograficzny*, t. 2, Kraków 1936, s. 102-104.
2. *Biogramy uczonych polskich, Część I: Nauki społeczne*, zeszyt 1: A-J, oprac. A. Śródka, P. Szczawiński, Wrocław 1983, s. 127-130.

3. B. Średniawa, *Katedra Historii Nauk Ścisłych w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i dwaj jej kierownicy: Ludwik B. i Aleksander Birkenmajer*, „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”, 1995, nr 3, s. 115–128.

Agnieszka Wałęga